

Efter forslaget skal kontant udbetaling kunne ske, når beløbet ikke overstiger den pågældendes pensionsgivende lønning for det sidste år.

Under de forhandlinger, som har været ført med de foran omtalte organisationer, har der gjort sig divergerende opfattelser gældende med hensyn til den regel, som ønskes for den situation, hvor den udtrædende ikke overgår til en stilling, der åbner adgang til at indtræde i en anden pensionskasse eller forsikringsmæssig pensionsordning. Fra de virksomhederne repræsenterende organisationer har man hævdet, at en udvidet adgang til at medtage værdien af arbejdsgiverens bidrag som et naturligt komplement måtte medføre en skærpelse af de nugældende regler om beløbets tvungne anvendelse til forsikringsformål. Fra funktionærernes side har man ment, at godtgørelsen burde kunne udbetales kontant i et videre omfang, end det nu er tilfældet, og har stillet forslag om, at beløbet frigives, såfremt det ikke overstiger den pågældendes pensionsgivende årsgage for de 2 sidste år forud for hans udtræden.

Fra de virksomhederne repræsenterende organisationer blev det under de afsluttende forhandlinger fremhævet, at der kunne opstå fare for, at et pensionskassemedlem ville forlade sin stilling for at kunne få udbetalt et kontant beløb, og at kontant udbetaling kunne forøge vanskelighederne for de 40—50 årige, hvis disse på et senere tidspunkt, efter at have fået beløbet udbetalt kontant, påny søgte ansættelse i en stilling, hvortil der var knyttet pensionsordning, samt at der i princippet kun burde være mulighed for at bevare for den udtrædende de fra arbejdsgiveren og fra ham selv indbetalte bidrag, såfremt disse blev båndlagt i pensionsøjemed af forsikringsrådet. Iøvrigt mente man fra denne side, at der principielt kun burde gives tilladelse til kontant udbetaling, når

- a) et kvindeligt medlem indgår ægteskab,
- b) et medlem ansættes i pensionsgivende stilling hos staten,
- c) et medlem tager fast ophold i udlandet,
- d) den samlede udtrædelsesgodtgørelse ikke overstiger 50 pct. af den sidste pensionsgivende årsgage.

Med hensyn til de således ønskede faste regler for kontant udbetaling skal bemærkes, at disse regler er snævrere end forsikrings-

rådets nuværende praksis, der er fastlagt på grundlag af den nugældende lovs motiver og i de fleste tilfælde vil medføre en tilladelse til kontant udbetaling i de ovenfor under a—c) nævnte tilfælde, men som også åbner adgang til kontant udbetaling i visse tilfælde udenfor de fra principal-side nævnte.

Fra Assurandør-Societetets side blev der under forhandlingerne gjort opmærksom på, at skattekommissionens forslag, såfremt det gennemføres, vil medføre en beskatning af udtrædelsesgodtgørelserne i det mindste efter reglerne om kapitalgevinst, og dette kunne formentlig i nogen grad svække interessen for kontant udbetaling.

Lovforslagets bestemmelser er i overensstemmelse med forsikringsrådets forslag, der synes at være en acceptabel kompromisløsning mellem de divergerende opfattelser.

Til § 1, nr. 4).

Bestemmelserne foreslås bragt i overensstemmelse med den nugældende lov om folkeforsikring, jfr. lovebekendtgørelse nr. 176 af 15. april 1948.

Til § 1, nr. 5).

Den foreslåede ændring er en følge af forslaget om ændring af lovens § 9, stk. 3.

Til § 1, nr. 6).

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til livsforsikringslovens bestemmelse på dette område.

Til § 1, nr. 7).

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 14 kan indlænsbeviser i banker og sparekasser af pensionskasserne anvendes til dækning af deres forsikringsmæssige forpligtelser. Denne regel foreslås ændret således, at også beløb, der indestår i overformynderiet, vil kunne benyttes til dækning af de nævnte forpligtelser.

Til § 1, nr. 8).

Den foreslåede ændring er en følge af forslaget om ændring af § 9, stk. 3.

Til § 2.

Man har ment at måtte åbne adgang for virksomheden eller pensionskassens bestyrelse til at forlange, at de nye regler om udtrædelsesgodtgørelse ikke skal finde anvendelse for de før lovens ikrafttræden af virksomheden indbetalte bidrag.